

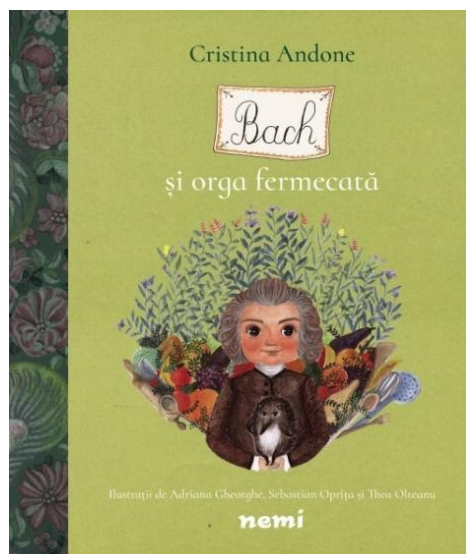
AȘA CUM SE CUVINE. POVEȘTI DIN VIIȘOARA

Profesor Camelia Costantea, Școala Gimnazială Viișoara

Se spune că povestea este modul cel mai vechi prin care oamenii își transmit valorile și se încarcă mereu cu sens. Și ce este mai frumos decât o poveste despre locul tău și al părinților tăi la scrierea căreia ai contribuit și tu? Așa ne-am putea începe incursiunea în una dintre cele mai frumoase experiențe de învățare inovativă și creativă, în același timp, găzduită de școala noastră.

Începutul poveștii...

În luna februarie a anului trecut, Școala Gimnazială Viișoara a fost gazdă, pentru o săptămână, a scriitoarei Cristina Andone. Cristina este creator de literatură și activist educațional. Cărțile sale au apărut la cele mai importante edituri din țară și au fost vândute în 160.000 de exemplare. Autoarea a participat la festivaluri literare din țară și străinătate precum: Salon Livre Paris, FILIT, International Bookfair of Goteborg. Printre cărțile publicate se numără „Nesupusele”, „Povești din pădurea muzicală” (10 volume), „Cartea bunătății” și romanul „Plec”. Din 2011, a organizat sute de ateliere de lectură în biblioteci, librării și școli în peste 20 de orașe și tot atâtea sate.

Și uite așa, într-o lună hibernală de februarie, când nu se anunța nimic deosebit, am devenit gazdele Cristinei, care ne-a umplut de energie și ne-a animat imaginația aflată în amorțeală.

Cum s-a întâmplat...

Cristina a organizat în cadrul școlii noastre 7 ateliere de lectură și creație pentru 107 elevi de la ciclul primar și gimnazial, un miniteatru de păpuși și prezentarea volumului „Cartea bunătății”, o carte despre echilibru, bunăvoință, împlinire („căci bunătatea este mai ales faptă, nu doar bune intenții”, spunea autoarea).

Prin lectura cărții - care le-a fost oferită tuturor copiilor de către autoare cu dedicații personalizate și autograf - aceștia au fost puși în situația de a reflecta asupra a ceea ce înseamnă compasiunea, grija, negrabă în a pune etichete, prietenia, generozitatea. Totodată, pentru prima oară, copiii s-au aflat în preajma unei „scriitoare adevărate” având prilejul să descopere cum se desfășoară întreg procesul de creație literară.

La final, elevii au fost invitați să completeze chestionarul „Sfaturi bune. Așa cum se cuvine”. Chestionarul a cuprins următoarele cerințe:

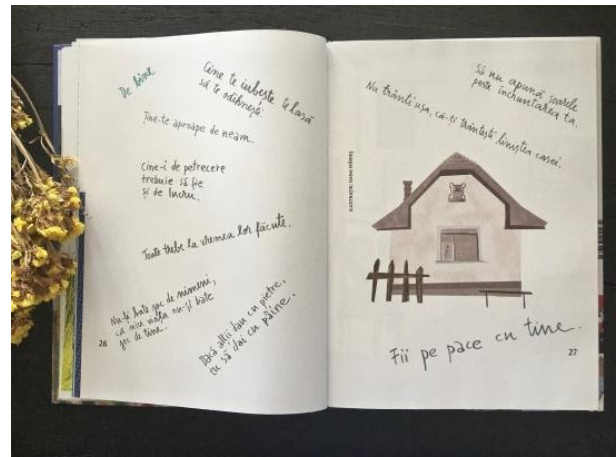
- Ce sfaturi bune ți-au dat părinții tăi?
- Enumeră trei sfaturi bune de la bunici
- Și tu? Ce sfaturi bune i-ai da unui copil mai mic decât tine?
- Dar unui om mare? Ce sfaturi bune i-ai da?
- Imaginează-ți că ai o baghetă magică pe care o poți folosi doar de 3 ori. Ce ai face ca să fie mai bine în satul tău?
- Imaginează-ți că vei scrie o scrisoare către tine, pe care să o deschizi când vei fi mare. Ce sfaturi ți-ai da? Gândește-te că peste 20 de ani îți vei îndeplini visul pe care îl ai acum despre tine. Gândește-te la ce ai vrea să nu fi uitat între timp. Ce probleme crezi că vei avea atunci când vei fi mare și de ce sfaturi s-ar putea să ai nevoie? Ce probleme crezi că va avea lumea și cum o vei putea ajuta? Ce speri să fi devenit în 2020 ca om? Cum speri să fi devenit satul tău, școala ta, țara ta?

Și pentru că a dorit să simtă aroma de povești din satul nostru, Cristina a luat, la pas, ulițele localității însoțită de elevi și profesori. Ea a făcut cunoștință cu oamenii locului și poveștile lor și a fost încântată să descopere legenda întemeierii localității. O întâlnire memorabilă a fost cea cu doamna Letiția, învățătoare timp de 45 de ani în satul Urca și coordonatoare, vreme îndelungată, a ansamblului de dansuri populare din localitate. Dar, și vizita acasă la doamna învățătoare Norina, unde a gustat mămăliga cu brânză în pături, jumări din slănină afumată și a avut ocazia să vadă ștergare, peretare, lipidee țesute la război, cu modele tradiționale, vechi de zeci de ani și moștenite de la mama și bunica ei.

La final...

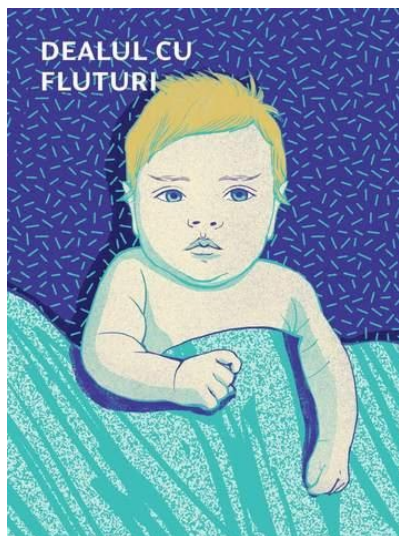
Experiența trăită alături de copii, răspunsurile acestora la chestionar, vizitele în comunitate, dialogul cu cadrele didactice în pauzele dintre atelierelor de lectură au constituit, pentru Cristina, muguri de inspirație pentru noua sa carte „*Cartea Bunătății. Povești din Ardeal*”.

Sursa: <https://www.facebook.com/CarteaBunatatii/>

Imaginea Cristinei este încă extrem de vie pentru noi, cadrele didactice, dar mai ales pentru elevi: zâmbitoare, plină de energie, cu floarea ei mare din material textil, pe care și-o prindea în piept la începutul fiecărei activități, cu degetele lungi și fragile ținând în mâini un pix și o hârtie gata să noteze oricând un regionalism, o expresie, o vorbă a locului, o poreclă și mai ales o poveste despre ceva sau cineva.

Poveste cu Jaleș și Albăstrel

Când s-a împărțit lumina sufletului pe lume, se spune că s-a licat o vijelie mare. S-a împărțit atunci firul acela de dragoste și de căldură. S-a revarsat dintr-o odărat, așa că unii au primit suflet cu auzul de măsura. Alții, puțin puștii. Câțiva, ba. Acepta din urmă erau în viață, firește, dar înăuntrul erau uscați. Nu simțeau nici căldură, nici dragoste, nici lumină. Da, le era foame, sete și mai cu seamă li doreau lucruri noi, mereu mai strălucitoare, mereu mai multe. De care se plăcuseau atât de repede. Nimeni și nimic nu le umplea sîta din inimă. Totul se risipa, nimic nu se lăsa înăuntrul lor. Cei peste gel, plătici peste plătici, gri peste gri. Zi de zi de zi.

Și totuși a fost odată o zăcă care a încercat să aducă suflet acolo unde nu fusese nicicând. A fost o zăcă careia nu i s-a părut drept că la împărțirea fuzului aceia de lumină unii nu au primit niciun strop. Și a spus zăcă că o să-l ajute pe cel fără suflet să capete unul. E o poveste tare veche, de care prea puțin mai știm, dar cei care li amintesc preferă să uite.

49

Sursa: <https://www.facebook.com/CarteaBunatatii/>

Și povestea nu s-a terminat aici....

În luna mai, vocea blândă a Cristinei ne anunța, prin telefon, că tocmai a ieșit de la tipar „Cartea Bunătății. Povești din Ardeal”, iar un colet, conținând 130 de cărți cu autograf, se îndreaptă spre noi. Ele au venit împreună cu un „raft cu bunătăți” constând într-o donație de 200 de cărți de literatură pentru elevi, care au îmbogățit biblioteca noastră școlară.

Sursa: <https://www.facebook.com/CarteaBunatatii/>

Da, suntem mândri că, într-o mică măsură, am contribuit și noi la această poveste și suntem parte din ea: „*Cartea Bunătății. Povești din Ardeal*”.

Un alt final...

Povestea noastră ar fi trebuit să aibă un altfel de final. Un final care implica o reîntâlnire cu Cristina și lansarea volumului „*Cartea Bunătății. Povești din Ardeal*” la noi la școală, iar mai apoi în mai multe librării din Cluj și București. Din păcate pandemia a schimbat cursul poveștii noastre așa cum ne-a schimbat întreaga viață, viața noastră a tuturor, în ultimul an.

Ce am învățat...

Fiecare loc are o poveste. Stă în puterea noastră - a dascălilor - să o descoperim, să o valorificăm și să o transmitem mai departe elevilor noștri prin intermediul activităților educative curriculare, extracurriculare și extrașcolare.

Bibliografie și surse web:

*** <https://iteach.ro/experiencedidactice/importanta-dezvoltarii-creativitatii-elevilor>

*** <https://nemira.ro/cristina-andone>

*** <https://www.facebook.com/CarteaBunatatii/>